

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและรวบรวมมานำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. การบริหารและการเตรียมทีมนักกีฬา
2. การบริหารกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน
3. การเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การบริหารและการเตรียมทีมนักกีฬา

การบริหารและการเตรียมทีมนักกีฬาที่ดีเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในกิจกรรมกีฬาและทำให้เกิดประสิทธิภาพในการแข่งขันกีฬา ทำให้การแข่งขันกีฬามีศักยภาพและมีมาตรฐานที่ได้รับการสนับสนุนและได้รับการยอมรับจากผู้ชม การที่จะเตรียมทีมนักกีฬาให้มีคุณภาพนั้นมิใช่เป็นเรื่องง่ายจำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณและใช้บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก จะต้องมีการจัดระบบในการทำงานร่วมกัน ตลอดจนทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันของผู้ร่วมงาน โดยได้รับความสะดวกและความพึงพอใจที่จะทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข เพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จำเป็นจะต้องมีการจัดการเพื่อให้การทำงานบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในการเตรียมทีมนักกีฬาจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในด้านการบริหารงานต่างๆ เป็นอย่างดี

บุญรงค์ นิลวงศ์ (2525) ได้กล่าวว่าในการบริหารงานที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการบริหารงาน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. บุคคล เป็นปัจจัยที่สำคัญในการบริหารงาน ผลงานจะออกมาดีได้จะต้องประกอบด้วยบุคคลที่มีคุณภาพ และมีความรับผิดชอบต่อนายงานนั้น ๆ
2. เงิน เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่หน่วยงานจำเป็นจะต้องมีงบประมาณ หากมีปัญหาหรือขาดแคลนงบประมาณการบริหารงานของหน่วยงานก็ยากที่จะบรรลุเป้าหมายได้

3. ทรัพยากรหรือวัตถุ เป็นสิ่งจำเป็นหากหน่วยงานใดขาดวัสดุอุปกรณ์หรือทรัพยากรในการบริหารแล้ว ก็ย่อมจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน ฉะนั้นทรัพยากรในการบริหารงานจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร

4. การจัดการ การบริหารงานจำเป็นต้องมีการทำงานที่เป็นระบบมีการจัดการที่ดี แบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบ การควบคุม การตรวจสอบรายงานอย่างมีระบบ มีขั้นตอน มีระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติที่ดีและเด่นชัด

การบริหารกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน

ในการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารในระดับใด จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารงานในส่วนของผู้รับผิดชอบในการเตรียมทีมกีฬา ผู้บริหารจะต้องเล็งเห็นความสำคัญของกิจกรรมกีฬา ต้องมีการวางแผนการจัดการบริหาร โปรแกรมอย่างถูกต้องในทุกๆ ด้าน ซึ่งอเนก ช้างน้อย (2527) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ด้านบุคลากร แบ่งออกเป็น 4 ฝ่าย คือ

1.1 ผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคและทักษะทางกีฬา การที่ได้ผู้เชี่ยวชาญทักษะทางกีฬาแต่ละประเภทจะช่วยกระตุ้นในการถ่ายทอดทักษะทางกีฬาก้าวหน้าให้แก่ทีม ทั้งนี้จะต้องรู้วิธีการควบคุมที่รู้จักการถ่ายทอดทักษะและมีจิตวิทยาในการฝึกซ้อม เข้าใจหลักการต่าง ๆ ทางพลศึกษาได้เป็นอย่างดี

1.2 ผู้มีอุดมการณ์ทางการกีฬา การพัฒนาการกีฬาให้ก้าวหน้าต้องมีผู้รับผิดชอบการฝึกซ้อมและใกล้ชิดกับนักกีฬตลอดเวลา คนที่มีใจรักในกีฬา และมีอุดมการณ์ทางการกีฬาสามารถนำกลุ่มนักกีฬาให้ตื่นตัวในการฝึกซ้อมมีเวลาจะเผาคูแลทีมได้ตลอดเวลา

1.3 ผู้อุปถัมภ์ในการฝึกซ้อมตลอดปีนั้น บางโอกาสต้องแข่งขันในโอกาสพิเศษงบประมาณของสถาบันอาจไม่เอื้ออำนวยให้ทำได้ การมีผู้อุปถัมภ์ซึ่งเป็นผู้ที่อาจพอมีเงินบริจาคให้เพื่อการศึกษา บริษัทห้างร้านต่าง ๆ ซึ่งมีแนวทางที่จะออกทุนในการสมัครเข้าแข่งขันมีชุดกีฬา อุปกรณ์กีฬาพิเศษให้จะทำให้กระตุ้นให้นักกีฬามีกำลังใจและได้ประสบการณ์ในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอีกด้วย

1.4 ผู้นำในสถาบันในการจัดการด้านกีฬาแม้ในสถาบันเดียวกัน การติดต่อดำเนินการขั้นตอนการประสานงานทั้ง สถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ต้องได้รับความร่วมมือจากหัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ การมีผู้นำในสถาบันแต่ละหน่วยงานจะช่วยให้เกิดความสะดวกในการกีฬามากขึ้น

2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันนี้ เป็นการฝึกหัดทักษะกีฬาเพื่อให้ได้มาตรฐานขั้นก้าวหน้า สถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมจะต้องได้มาตรฐานปลอดภัยใช้ได้สะดวก ผู้บริหารสถาบันต้องมีทักษะที่ดีและส่งเสริมการกีฬาของสถาบันอย่างแท้จริงโดยจะต้องพิจารณาให้รอบคอบทั้งด้านการสร้าง การบำรุงรักษา ตลอดจนการจัดตารางการใช้ให้มีระบบ นอกจากนั้นการบำรุงรักษาและซ่อมแซมจะต้องมีงบประมาณสนับสนุนต่อเนื่อง

3. การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม การพัฒนากีฬาในระดับอุดมศึกษา โปรแกรมการฝึกซ้อมจะต้องกำหนดให้เหมาะสม เพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อการศึกษา การจัดทำตารางการฝึกซ้อมจะต้องยืดหยุ่นให้เหมาะสม อย่างไรก็ตามการวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อมตลอดปีก็ยังมีความจำเป็นอยู่ การฝึกซ้อมควรจัดแบ่งเป็นช่วง ๆ ดังนี้

3.1 ระยะเวลาการแข่งขัน ระยะเวลาเป็นระยะที่มีการเตรียมตัวทั้งในด้านสมรรถภาพทางกายและทักษะกีฬา ผู้บริหารกีฬาจะต้องร่วมมือกับผู้ฝึกสอน ในการวางแผนการฝึกซ้อมและการพักผ่อน หากมีการเก็บตัวนักกีฬาก็จะจัด โปรแกรมการฝึกซ้อมได้อย่างดี นอกจากนั้นการสร้างขวัญและกำลังใจของนักกีฬาต้องมีควบคู่กันไปในการฝึกซ้อมด้วย ระยะเวลาต้องมีการทดสอบสมรรถภาพทั้งก่อนการฝึกซ้อมและหลังการฝึกซ้อม เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องวัดความสามารถทางกลไกและสมรรถภาพแล้ว ยังกระตุ้นให้นักกีฬาสนใจที่จะฝึกซ้อมอีกด้วย

3.2 ระยะเวลาการแข่งขัน เป็นระยะที่นักกีฬาต้องมีความสมบูรณ์แข็งแรงมากที่สุดมีทักษะและมีกำลังใจมากที่สุด พร้อมทั้งจะทำการแข่งขันได้เต็มที่ ควรที่จะมีการทดสอบสมรรถภาพครั้งสุดท้ายก่อนการแข่งขันด้วย เพื่อเป็นการประเมินผลสมรรถภาพและเป็นข้อมูลในการที่ผู้ฝึกสอนหรือ ผู้จัดการทีมได้พิจารณาในการวางตัวนักกีฬา การหาประสบการณ์ในการฝึกซ้อมกับทีมอื่น ๆ มีความจำเป็นมาก เพราะเป็นการประเมินผลความสามารถของทีมและได้พบจุดบกพร่องของทีมในการหาทางแก้ไขในข้อที่ผิดพลาดอีกด้วย

3.3 ระยะเวลาหลังการแข่งขัน ระยะเวลาผู้บริหารกีฬาหรือสถาบันจะต้องวางโครงการต่อเนื่องในการส่งเสริมนักกีฬา ทั้งเพื่อให้เตรียมเสริมทีมในการหาตัวนักกีฬามาทดแทนนักกีฬาที่จะต้องจบการศึกษา และเพื่อให้ให้นักกีฬาได้เล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง

การเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬา

เกษม นครเขตต์ (2521) กล่าวว่า ในการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้นมิใช่สิ่งที่ยากเย็นอะไรหากสักแต่ว่าทำเพื่อเข้าแข่งขันให้ผ่านๆหน้าๆไปเท่านั้นแต่การเตรียมทีมนักกีฬาที่มีมาตรฐานสูง เพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้นมิใช่่ง่ายเลย ซึ่งในการเล่นกีฬาเพื่อแข่งขันต้องการความสามารถของตัวนักกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นพิเศษ ความสามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านเทคนิค ได้แก่ ความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬาชนิดนั้น ๆ ซึ่งนักกีฬาจะต้องทำการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญพิเศษ เทคนิคในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ จะถูกคิดค้นขึ้นโดยผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เช่น ตัวนักกีฬา ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในการแข่งขัน หรือจากผู้ฝึกสอน เป็นต้น เพื่อคิดค้นเทคนิคใหม่ๆ ที่จะทำให้นักกีฬาสามารถทำการแข่งขันได้อย่างเทียบเทียมคู่ต่อสู้ ในการแข่งขันกีฬาประเภททีม เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฯลฯ ก็มีการคิดค้นระบบการเล่น การรุก และการรับที่มีประสิทธิภาพ แล้วนำมาฝึกนักกีฬา สิ่งต่างๆ เหล่านี้เรียกว่า การฝึกเทคนิค เทคนิคใหม่ ๆ ในการเล่นกีฬาจะถูกคิดค้นและพัฒนาต่อไปอีก จึงเป็นเรื่องที่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ จะต้องศึกษาหาเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อนำมาฝึกฝนอยู่เสมอ

2. สมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความสามารถของร่างกายในด้านต่างๆ ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการเล่นกีฬาแต่ละประเภท ได้แก่ ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต ความอดทนของกล้ามเนื้อ การทำงานประสานสัมพันธ์กันของประสาทและกล้ามเนื้อ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่วว่องไว ความอ่อนตัว เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งนักกีฬาที่จะเข้าแข่งขันจำเป็นต้องฝึกซ้อมเป็นพิเศษนอกเหนือจากการฝึกทางด้านเทคนิค

งานในความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทีมกีฬานั้น นอกเหนือจากการฝึกซ้อมทักษะเทคนิค ยุทธวิธีให้กับนักกีฬาแล้ว ต้องทำงานร่วมกับผู้ร่วมงานอื่นๆ อีก ดังนั้นภาระหน้าที่ ๆ สำคัญ คือ ต้องระดมความคิดความสามารถมากมายหลายด้านในการทำงานซึ่งต้องใช้ทั้งความรู้ควบคู่ไปกับจิตวิทยาอีกด้วย ในการเตรียมทีมนักกีฬาที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้น มงคล แฝงสาเคน (อ้างในบุญเลิศ เอี้ยวเจริญ , 2543) ได้กล่าวไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. การจัดทำงบประมาณเพื่อการเตรียมทีมนักกีฬา
2. การเตรียมแผนการคัดเลือกนักกีฬา
3. การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ ทางกีฬากีฬา เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา ตู้เก็บของและสิ่งอื่น ๆ
4. การดำเนินการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เหมาะสม
5. การสร้างสมรรถภาพทางกีฬา ได้แก่ การฝึกซ้อมทักษะ เทคนิคต่าง ๆ
6. การวางแผนการป้องกันและการบาดเจ็บทางกีฬากีฬา เช่น การให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและการบาดเจ็บทางกีฬากีฬา การเตรียมอุปกรณ์เครื่องป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬากีฬา
7. การสร้างสมรรถภาพทางกาย และบำรุงรักษาสภาพจิตใจของนักกีฬา ตลอดจนการให้อาหาร การพักผ่อน และอื่น ๆ

8. การสร้างคุณลักษณะของการกีฬา ได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
9. การตรวจค้นหาความบกพร่องทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนการบำบัดทางการแพทย์
10. การศึกษากฎกติกาการแข่งขัน การเตรียมทีมให้สอดคล้องกับกฎกติกาของการแข่งขัน
11. การศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละบุคคลในทุก ๆ ด้าน
12. การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้นักกีฬาในทุก ๆ ด้าน
13. การศึกษาขั้นเชิง กลวิธีการเล่นของกลุ่มแข่งขัน
14. การขนส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ทั้งในขณะฝึกซ้อม และแข่งขัน
15. การศึกษาสภาวะต่าง ๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อการเล่น
16. การประชุมตกลงนัดแนะเกี่ยวกับการแข่งขัน เช่น กำหนดการแข่งขัน เวลาการแข่งขัน กฎกติกาเฉพาะของการแข่งขัน
17. การวางแผนการเล่นก่อนการแข่งขัน การจัดตัวนักกีฬาลงแข่งขันและตัวสำรอง การกำหนดสัญญาณต่าง ๆ
18. การปฐมพยาบาลทั้งในกรณีทั่ว ๆ ไป และเฉพาะกรณี
19. การฟื้นฟูสมรรถภาพของทีมระหว่างพักการแข่งขัน การฟื้นฟูสภาพร่างกาย การนวด การให้น้ำ การแนะนำและแก้ไขวิธีการเล่น
20. การปฏิบัติตัวหลังการแข่งขัน การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย

ภารกิจของการเตรียมทีมนักกีฬาดังที่กล่าวมา เป็นเรื่องที่น่าหนักใจสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้บางครั้งอาจมีผู้ร่วมงานต้องอุทิศเวลา กำลังกาย กำลังใจ หรือแม้กระทั่งกำลังทรัพย์ เพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างสัมฤทธิ์ผลการกระทำ เพื่อเตรียมทีมกีฬาให้มีความพร้อมก่อนถึงช่วงฤดูการแข่งขันนั้น ต้องพบกับปัญหาและอุปสรรคมากมาย ประสบการณ์ ความสามารถ ความอดทน และความมานะพยายามของผู้ฝึกสอนและผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่ต้องนำมาใช้ในการเตรียมทีมกีฬา ซึ่งหากการดำเนินการต่าง ๆ ผ่านช่วงนี้ไปได้ ก็จะเป็นแรงเสริมอีกด้านหนึ่งที่ก่อให้เกิดกำลังใจที่จะสร้างทีม และนำทีมของตนเข้าสู่สนามการแข่งขัน ในทางตรงกันข้ามหากไม่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในช่วงการเตรียมทีมได้เป็นอย่างดีแล้ว

ก็เป็นสิ่งที่ชี้ได้ว่าแนวโน้มความสำเร็จของทีมย่อมเป็นไปได้น้อยมาก เมื่อเทียบกับคู่แข่งชั้นอื่นๆ ที่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมในทุกๆ ด้านมากกว่า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญเลิศ เอี้ยวเจริญ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27 ของสถาบันการศึกษาภาครัฐและเอกชน โดยใช้แบบสอบถามเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้จัดการทีม จำนวน 145 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 145 คน และนักกีฬาจำนวน 580 คน

ผลการวิจัยพบว่า

ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27 มีดังนี้

1. ด้านการคัดเลือกตัว ผู้จัดการทีมมีปัญหาน้อยที่สุดร้อยละ 36.45 และปัญหา
น้อยร้อยละ 26.00 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาน้อยที่สุดร้อยละ 38.72 และปัญหาน้อยร้อยละ 24.73 นักกีฬา
มีปัญหาปานกลางร้อยละ 41.08 และปัญหาน้อยร้อยละ 26.90
2. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ
38.92 และปัญหาน้อยร้อยละ 31.92 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 38.62 และปัญหาน้อย
ร้อยละ 28.97 นักกีฬามีปัญหาปานกลางร้อยละ 45.32 และปัญหามากร้อยละ 27.76
3. ด้านการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 49.89 และปัญหาน้อย
ร้อยละ 23.98 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 42.30 และปัญหาน้อยร้อยละ 28.58 นักกีฬา
มีปัญหาปานกลางร้อยละ 42.87 และปัญหามากร้อยละ 25.56
4. ด้านโภชนาการ ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 39.08 และปัญหามาก
ร้อยละ 27.01 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 35.40 และปัญหามากร้อยละ 27.24 นักกีฬา
มีปัญหาปานกลางร้อยละ 39.48 และปัญหามากร้อยละ 30.75
5. ด้านสวัสดิการ ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 33.45 และปัญหามาก
ร้อยละ 26.98 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 31.38 และปัญหามากร้อยละ 26.47 นักกีฬา
มีปัญหาปานกลางร้อยละ 37.74 และปัญหามากร้อยละ 31.12

6. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยภาพรวมมีข้อเสนอแนะว่า
  - 6.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้แพร่หลาย
  - 6.2 ควรมีอุปกรณ์ให้ได้มาตรฐาน และจำนวนเพียงพอ
  - 6.3 ควรมีสถานฝึกซ้อมให้เพียงพอ
  - 6.4 ควรจัดงบประมาณสนับสนุนด้านโภชนาการให้มากขึ้น
  - 6.5 ควรเพิ่มงบประมาณด้านสวัสดิการและด้านเบี้ยเลี้ยง

การกีฬาแห่งประเทศไทย ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาอุปสรรคการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไทย : ศึกษากรณีศักยภาพของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเมื่อปี พ.ศ.2536 ศึกษากับผู้ฝึกสอนเจ้าหน้าที่ทีมผู้จัดการทีม ผู้เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมและนักกีฬา รวม 4 ชนิดกีฬา ได้แก่ แบดมินตัน ยกน้ำหนัก ยิงปืนและมวยสากลสมัครเล่น

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาแบดมินตัน มีความเห็นว่า กีฬาแบดมินตันเป็นกีฬาที่คนไทยมีโอกาสที่จะได้เหรียญในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกมากถึง 80 เปอร์เซนต์ ทั้งนี้จะต้องมีการเก็บตัวฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 2-3 ปี สำหรับอุปสรรคสำคัญที่มีต่อการเก็บตัวได้แก่ ภาระกิจเรื่องงานประจำ และเรื่องการเรียนรู้
2. นักกีฬายกน้ำหนัก มีความเห็นว่า ในการเดินทางไปร่วมแข่งขันต่างประเทศจะต้องกำหนดให้นักกีฬาเดินทางไปถึงก่อนการแข่งขันอย่างน้อย 5 วัน เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสภาพภูมิอากาศและให้สามารถรับทราบความเปลี่ยนแปลงกฎการแข่งขันได้
3. นักกีฬายิงปืน มีความเห็นว่า ควรจัดให้มีการฝึกซ้อมและเก็บตัวระยะเวลาที่ยาวนานกว่านี้ ควรจัดส่งนักกีฬาไปร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติก่อนที่จะมีการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกควรจัดให้ผู้ฝึกสอนได้เดินทางไปร่วมการแข่งขันด้วย เพื่อจะได้ค่อยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของนักกีฬาและยังสามารถดูแลให้ความช่วยเหลือนักกีฬาได้ เพราะจะเป็นการสูญเสียเปล่าถ้าจ้างผู้ฝึกสอนมาในราคาแพงแล้วให้ควบคุมดูแลเฉพาะการฝึกซ้อมเท่านั้น ต้องการให้มีการพัฒนาและส่งเสริมกีฬายิงปืนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในระดับเยาวชนและควรจัดให้มีการแข่งขันอย่างน้อยปีละ 1-2 ครั้ง และต้องการให้หามาตรฐาน ลดราคาปืน กระสุน และอุปกรณ์อื่น ๆ ลงมา
4. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีความเห็นว่า นักกีฬาควรได้รับการเอาใจใส่ดูแลภายหลังจากที่เสร็จสิ้นการแข่งขันแล้วเป็นอย่างดี โดยเฉพาะนักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขัน และควรเพิ่มเบี้ยเลี้ยงและจัดสวัสดิการด้านอื่น ๆ ให้นักกีฬามากกว่าที่เป็นอยู่

สุเมธ พรหมอินทร์ (2531) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 โดยใช้แบบสอบถามนักกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 จำนวน 1,050 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 985 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 93.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 อยู่ในระดับน้อย
2. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบันเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างชนิดกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความคิดเห็นระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไชยรัตน์ คุณาชีวะ (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย” โดยใช้แบบสอบถามเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 8 จำนวน 100 คน ผู้จัดการทีมกีฬามหาวิทยาลัย 100 คน และหัวหน้าทีมกีฬาซึ่งเป็นตัวแทนของนักกีฬา 100 คน

ผลการวิจัยพบว่า

คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ผู้จัดการทีม และหัวหน้าทีมนักกีฬา ต่างมีความเห็นตรงกันว่าทางด้านปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 8 มีปัญหาในด้านงบประมาณและบุคลากรมาก ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ พบว่า มีน้อย